

ЕПІЗООТОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ДЕРМАТОМІКОЗІВ КОТІВ В МІСТІ ОДЕСА

Іовенко А. В., Панікар І. І., Юсип В. М., Платонова М. Г.

Одеський державний аграрний університет

Захворювання шкіри у котів займають одне з ведучих місць серед хвороб, які зустрічаються у цих видів тварин. Метою даної роботи було провести епізоотологічний моніторинг дерматомікозів у котів за 2018 рік у м. Одеса. Для розв'язання поставленої мети було поставлено кілька завдань: з'ясувати породну та вікову структуру захворюваності котів на дерматомікози; визначити сезонність дерматомікозів котів в місті Одеса за 2018 рік.

Матеріалом слугували дані журналів реєстрації хворих тварин двох приватних ветеринарних клінік міста Одеси. За досліджуваний період на дерматомікози захворіло 29 котів. Частіше хворіли безпородні коти – 86,2 %. Дерматомікози у котів реєструвались щомісяця, окрім січня та жовтня. Підйом захворюваності відмічався у квітні, серпні-вересні та у листопаді-грудні.

Ключові слова: дерматомікози котів, коти, заразні хвороби шкіри

Вступ. В останні роки захворювання шкіри у котів займають одне з ведучих місць серед хвороб, які зустрічаються у цих видів тварин.

Дерматомікози (мікроспорія, трихофітія) належать до групи зооантропонозів, являючи загрозу як для тварин, так і для людини. Ці захворювання викликаються грибками, що паразитують на шкірі тварини.

На сьогодні не має жодної країни у світі в якій би не реєстрували мікози тварин або людини. Тому проблема дерматомікозів сьогодні набуває не лише ветеринарного, але і соціального значення.

Провідне місце у захворюваності на дерматомікози тварин та людей належить дерматофіту зоофільної групи *Microsporum canis*, який є збудником мікроспорії в 90–100 % випадків у котів і в 50,0–92,6 % собак. Інші випадки захворювання зумовлені *Trichophyton mentagrophytes*. У поширенні мікозу важливу роль мають інфіковані коти та собаки [1].

Дерматомікози тварин є однією з актуальних проблем медицини та ветеринарії через доволі широку поширеність та довготривалість лікування, тому необхідним є їх постійний моніторинг [2, 3, 4, 5, 6].

Метою роботи було провести епізоотологічний моніторинг дерматомікозів котів за 2018 рік у м. Одесі.

Для розв'язання поставленої мети було поставлено кілька завдань:

- з'ясувати породну структуру захворюваності котів на дерматомікози;
- з'ясувати вікову структуру захворюваності котів на дерматомікози;
- з'ясувати статеву структуру захворюваності котів на дерматомікози;
- визначити сезонність дерматомікозів у котів.

Матеріал і методи досліджень. Матеріалом слугували дані журналів реєстрації хворих тварин двох приватних ветеринарних клінік міста Одеси.

Епізоотологічний моніторинг проводили за методичними вказівками

«Методические указания по применению статистических методов в эпизоотологии» [7].

Дані журналів реєстрації хворих вносили у таблиці і проводили статистичний аналіз.

Результати дослідження. На дерматомікози захворіло 29 котів, з яких більше було безпородних – 86,2 %.

На породи котів сіамська, мейн-кун, сфінкс, бенгальська припадає по 3,4 % (табл. 1).

Таблиця 1

Породна структура захворюваності котів на дерматомікози

Порода котів	Кількість хворих	
Метис	25	86,2%
Сіамська	1	3,4%
Мейн-кун	1	3,4%
Сфінкс	1	3,4%
Бенгальська	1	3,4%
Всього	29	100%

Хворіли більше молоді тварини до року (54 %), ніж дорослі старше 1 року (46 %) (табл. 2).

Особливо чутливими до дерматомікозів були молоді тварини із зниженою реактивністю організму внаслідок нестачі у раціоні білку, вітамінів, макро- та мікроелементів.

Таблиця 2

Вікова структура захворюваності котів на дерматомікози

Вік хворих тварин	
До 1 року	Старше 1 року
14 (54 %)	12 (46 %)

Хворіли більше коти (54 %), ніж кішки (46 %) (табл. 3). На нашу думку, це пов’язано з тим, що коти частіше травмують один одного кігтями під час сутичок між ними. Це сприяє у свою чергу занесенню спор дерматофітів у травмований шкірний покрив.

Таблиця 3

Статева структура захворюваності котів на дерматомікози

Стать хворих тварин	
Кіт	Кішка
14 (54 %)	12 (46 %)

Дерматомікози котів реєструвались щомісяця упродовж року, окрім січня та жовтня. Підйом захворюваності відмічався у квітні (11,5 %), серпні-вересні (15,4 %) та у листопаді-грудні (19,2 %) (табл. 4).

Дерматомікози мають більш виражену весняну та літньо-осінню сезонність, коли відбувається більш активний контакт між тваринами при спілкуванні, а також кімнатні коти більше часу можуть перебувати на прогулянках або на природі, де і відбувається їх зараження контактним шляхом.

Таблиця 4

Сезонність дерматомікозів котів у м. Одеса

Місяці року	Кількість захворілих	% до загальної кількості захворілих
січень	-	-
лютий	1	3,8%
березень	1	3,8%
квітень	3	11,5%
травень	1	3,8%
червень	1	3,8%
липень	1	3,8%
серпень	4	15,4%
вересень	4	15,4%
жовтень	-	-
листопад	5	19,2%
грудень	5	19,2%
Всього	26	100

Висновки.

1. На дерматомікози частіше хворіли безпородні молоді тварини віком до 1 року, частіше коти ніж кішки.

2. Дерматомікози у котів реєструвались щомісяця упродовж року, окрім січня та жовтня. Підйом захворюваності відмічався у квітні, серпні-вересні та у листопаді-грудні.

Перспективи подальших досліджень. З метою контролю епізоотичної ситуації щодо дерматомікозів у котів в місті Одеса проводити подальший їх систематичний моніторинг.

Список літератури.

1. Гаскелл Р. М., Беннет М. Справочник по инфекционным болезням собак и кошек. М.: «АКВАРИУМ ЛТД», 2000. С. 189 – 192.
2. Коваленко А.Г., Воронкова О.С. Виявлення інфекційних уражень, викликаних мікроскопічними грибами, у тварин. *Вісник проблем біології і медицини*, 2018. Вип. 4, том 2(147). С. 107–110.
3. Іванов Г., Атамась В. Ретроспективний епізоотологічний аналіз захворюваності та її сезонності при дерматомікозах собак та котів. *Ветеринарна медицина України*, 2003. №4. С. 29–31.
4. Пономаренко Г.В. Поширення збудників дерматофітозів собак і котів у місті Харкові. *Актуальні аспекти біології тварин, ветеринарної медицини та ветеринарно-санітарної експертизи: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції викладачів і студентів (м.Дніпро, 1-2 червня 2017 р.)*. Дніпро, 2017. С. 97–98.
5. Скрипник В. Г. Проблеми дерматомікозів дрібних тварин. *Матеріали II Міжнародного Конгресу спеціалістів ветеринарної медицини, 3–4 серпня 2004 р.* Київ, 2004. С. 7–8.
6. Стецюра Л. Г. Культуральні властивості епізоотичних штамів *Microsporum canis*, виділених від кішок і собак. *Ветеринарна медицина. Міжвідомчий науковий тематичний збірник*. Харків, 2004. №83. С. 249– 252.
7. Сосов Р.Ф., Глушков А.А. Методические указания по применению статистических методов в эпизоотологии. М., 1974. 67 с.

ЭПИЗООТОЛОГИЧЕСКИЙ МОНИТОРИНГ ДЕРМАТОМИКОЗОВ КОШЕК В ГОРОДЕ ОДЕССА

Иовенко А. В., Паникар И. И., Юсип В. Н., Платонова М. Г.

Заболевания кожи у кошек занимают одно из ведущих мест среди болезней, которые встречаются у этих видов животных. Целью данной работы было провести эпизоотологический мониторинг дерматомикозов у кошек за 2018 год в г. Одессе. Для развязания поставленной цели было поставлено несколько задач: выяснить породную и возрастную структуру заболеваемости кошек дерматомикозами; определить сезонность дерматомикозов кошек в городе Одесса за 2018 год. Материалом служили данные журналов регистрации больных животных двух приватных ветеринарных клиник города Одессы. За исследуемый период дерматомикозами заболело 29 кошек. Чаще болели беспородные кошки - 86,2 %. Дерматомикозы у кошек регистрировались ежемесячно, кроме января и октября. Подъём заболеваемости отмечался в апреле, августе-сентябре и в ноябре-декабре.

Ключевые слова: дерматомикозы кошек, кошки, заразные болезни кожи

EPIZOOTOLOGICAL MONITORING OF CATS DERMATOMYCOSIS IN ODESSA CITY.
Iovenko A. V., Panikar I. I., Yusyp V. N., Platonova M. G.

Skin diseases in cats occupy one of the leading places among the diseases in these animals species. The purpose of this work was to conduct epizootological monitoring of cats dermatomycosis for 2018 in Odesa. To solve this goal, several tasks were set: to find out the breed and age structure of diseases in cats suffered from dermatomycosis; to determine the seasonality of cats dermatomycosis in Odesa city for 2018. The data of registration logs concerning sick animals in two private veterinary clinics in Odesa was the materials of this research. For the experimental period, 29 animals suffered from dermatomycosis. Outbreed cats were sick more often – 86.2 %. Cats dermatomycosis were recorded monthly except January and October. The increase of morbidity was observed in April, August-September and November-December.

Keywords: *cats dermatomycosis, cats, contagious skin diseases.*